



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 532

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 iunie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
242.		acreditare a laboratoarelor și organismelor pentru evaluarea conformității	5
— Lege privind modificarea art. 4 din Legea nr. 157/1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Fondul pentru Cooperare Economică Internațională — Japonia privind Proiectul de dezvoltare a Portului Constanța-Sud, semnat la Tokyo la 27 februarie 1998	2	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
428.		Decizia nr. 195 din 27 aprilie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare	5-7
— Decret pentru promulgarea Legii privind modificarea art. 4 din Legea nr. 157/1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Fondul pentru Cooperare Economică Internațională — Japonia privind Proiectul de dezvoltare a Portului Constanța-Sud, semnat la Tokyo la 27 februarie 1998	2	Decizia nr. 223 din 18 mai 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Decretului-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, cu modificările și completările ulterioare ...	8-11
★		Decizia nr. 234 din 25 mai 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare	11-14
243.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2004 privind Statutul personalului vamal	3	94. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare privind aprobarea Normelor de securitate radiologică în practica de radioterapie	15
429.		★	
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2004 privind Statutul personalului vamal	3	Rectificări	15
246.			
— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 3/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 38/1998 privind activitatea de acreditare a laboratoarelor și organismelor pentru evaluarea conformității	4		
435.			
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 3/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 38/1998 privind activitatea de			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind modificarea art. 4 din Legea nr. 157/1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Fondul pentru Cooperare Economică Internațională — Japonia privind Proiectul de dezvoltare a Portului Constanța-Sud, semnat la Tokyo la 27 februarie 1998

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Articolul 4 din Legea nr. 157/1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Fondul pentru Cooperare Economică Internațională — Japonia privind Proiectul de dezvoltare a Portului Constanța-Sud, semnat la Tokyo la 27 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 14 august 1998, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Contribuția Guvernului României la realizarea proiectului, precum și fondurile necesare rambursării creditului, plății dobânzilor, comisioanelor și a altor costuri externe aferente creditului vor fi asigurate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 9 iunie 2004.
Nr. 242.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind modificarea art. 4 din Legea nr. 157/1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Fondul pentru Cooperare Economică Internațională — Japonia privind Proiectul de dezvoltare a Portului Constanța-Sud, semnat la Tokyo la 27 februarie 1998

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea art. 4 din Legea nr. 157/1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Fondul pentru Cooperare Economică Internațională — Japonia privind Proiectul de dezvoltare a Portului Constanța-Sud, semnat la Tokyo la 27 februarie 1998, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 7 iunie 2004.
Nr. 428.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2004
privind Statutul personalului vamal****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10 din 18 martie 2004 privind Statutul personalului vamal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 23 martie 2004, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Personalul vamal, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, are calitatea de funcționar public cu statut special și cuprinde persoanele numite în funcțiile publice generale și specifice de conducere și de execuție din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor.“

2. La articolul 12, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Pentru activitatea depusă personalul vamal beneficiază, în raport cu funcția exercitată, de drepturile de natură salarială ale funcționarilor publici cu statut special similare cu cele ale polițiștilor de frontieră și de sporuri specifice la salariul de bază stabilite prin prezentul statut.“

3. La articolul 12, după alineatul (4) se introduce alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) Personalul vamal care își desfășoară activitatea în locuri de muncă cu condiții deosebite beneficiază de un spor de 15%, calculat la salariul de bază.“

4. La articolul 12, după alineatul (5) se introduce alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Drepturile de natură salarială ale funcționarilor publici cu statut special similare cu cele ale polițiștilor de frontieră se vor aplica începând cu data de 1 ianuarie 2005.“

5. La articolul 15, litera a) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

„a) prin aplicarea unui coeficient de 35% la sumele încasate pentru bugetul de stat, ca urmare a controlului vamal, reprezentând dobânzi, penalități de întârziere și amenzi;“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 9 iunie 2004.
Nr. 243.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2004
privind Statutul personalului vamal**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2004 privind Statutul personalului vamal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 7 iunie 2004.
Nr. 429.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 3/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 38/1998 privind activitatea de acreditare a laboratoarelor și organismelor pentru evaluarea conformității

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 3 din 8 ianuarie 2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 38/1998 privind activitatea de acreditare a laboratoarelor și organismelor pentru evaluarea conformității, adoptată în temeiul art. 1 pct. II. 15 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 20 ianuarie 2004, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, punctul 5 va avea următorul cuprins:

„5. **Literele g) și h) ale punctului 4 al articolului 6 vor avea următorul cuprins:**

«g) dezvoltarea parteneriatului internațional în domeniul acreditării și al recunoașterii reciproce a acreditărilor;

h) participarea la elaborarea reglementărilor privind protecția vieții, sănătății, securității persoanelor fizice, precum și a mediului și apărarea intereselor consumatorilor la solicitarea autorităților;»“

2. La articolul I punctul 7, punctul 7 al articolului 6 va avea următorul cuprins:

„7. să asigure participarea echilibrată în activitatea de acreditare a reprezentanților părților interesate, cum ar fi: autorități, producători, asociații profesionale și patronale reprezentative, organizații pentru apărarea intereselor consumatorilor, asociații ale laboratoarelor acreditate și altele asemenea;“

3. La articolul I, după punctul 7 se introduce punctul 7¹ cu următorul cuprins:

„7¹. **Literele a) și b) ale literei B a alineatului (2) al articolului 7 vor avea următorul cuprins:**

«a) Colegiul organismelor acreditate, care cuprinde reprezentanții laboratoarelor și ai organismelor de certificare și de inspecție acreditate, precum și asociațiile reprezentative fără scop patrimonial ale acestora;

b) Colegiul beneficiarilor, care cuprinde reprezentanții persoanelor juridice care beneficiază de serviciile laboratoarelor și organismelor acreditate, cum sunt: agenți economici, inclusiv întreprinderi mici și mijlocii, organizații patronale, camere de comerț și industrie, organizații financiar-bancare și de asigurări, asociații profesionale, precum și altele asemenea, inclusiv asociații fără scop patrimonial ale acestora;»“

4. La articolul I punctul 8, alineatul (2) al articolului 9 va avea următorul cuprins:

„(2) Asociația, ca organism național de acreditare, funcționează în coordonarea Ministerului Economiei și Comerțului.“

5. La articolul I punctul 9, articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — În conformitate cu prevederile art. 46 alin. (1) lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare, Asociația are dreptul de a stabili și de a încasa, după caz, tarife pentru serviciile prevăzute la art. 6 pct. 4 lit. d), e), j), k) și l), precum și pentru alte servicii prevăzute în statut.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 3/2004 pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 38/1998 privind activitatea
de acreditare a laboratoarelor și organismelor
pentru evaluarea conformității**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din
Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 3/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței
Guvernului nr. 38/1998 privind activitatea de acreditare a laboratoarelor și
organismelor pentru evaluarea conformității și se dispune publicarea acestei
legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 iunie 2004.

Nr. 435.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 195

din 27 aprilie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

ridicată de Aurelia Munteanu în Dosarul nr. 1.584/2003 al
Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de
22 aprilie 2004 și au fost consemnate în încheierea de la
acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a
delibera, a dispus amânarea pronunțării la data de
27 aprilie 2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată
următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2003, pronunțată în
Dosarul nr. 1.548/2003, **Curtea de Apel București — Secția
contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională
cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii
nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de
avocat, republicată, cu modificările și completările**

Pe rol se află soluționarea excepției de
neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 51/1995 pentru
organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată,
cu modificările și completările ulterioare. Excepția a fost

ulterioare. Excepția a fost ridicată de Aurelia Munteanu într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect obligarea Baroului București de a întocmi și publica Tabloul Avocaților Baroului București.

În **motivarea excepției** se susține că Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este neconstituțională, deoarece: a fost adoptată ca lege organică, deși domeniul pe care îl reglementează nu se regăsește în enumerarea cuprinsă în art. 72 din Constituție, raportat la art. 74 din aceasta; încalcă principiul dreptului la liberă asociere, consacrat de art. 9 și art. 37 din Constituția României, în acord cu art. 20 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, întrucât „avocații, ca furnizori de servicii specializate în domeniul dreptului, se pot organiza independent de cele trei puteri în stat“. Mai susține că legea criticată încalcă „directiva 98/5 a Comisiei Europene, a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind facilitarea exercitării permanente a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care a fost dobândită calificarea“. În acest sens arată că, potrivit nr. 15 din considerentele adoptării directivei, profesia de avocat este definită ca profesie liberă și independentă de orice ingerință din partea statului.

În concluzie, autorul excepției consideră că legea este „neconstituțională, nefuncțională și împiedică dreptul liber de asociere al persoanelor“, iar, potrivit prevederilor art. 9 din Constituție, republicată, avocații „urmează să-și organizeze activitatea potrivit statutului lor și legii-cadru în vigoare privind asociațiile, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 26/2000“.

Curtea de Apel București – Secția contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât legea criticată nu contravine dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este neîntemeiată. În acest sens arată că adoptarea legii criticate ca lege organică „este justificată prin învinovatarea faptelor de exercitare nelegală a profesiei de avocat“, infracțiunile fiind o materie rezervată, în temeiul art. 74 raportat la art. 72 din Constituție, domeniului legii organice. Consideră că invocarea încălcării dreptului constituțional de liberă asociere este nerelevantă, întrucât „întreaga reglementare a legii se bazează pe ideea constituirii și funcționării Uniunii

Avocaților din România ca organism profesional“ și că exercitarea dreptului de asociere prin înființarea asociațiilor profesionale „nu poate însemna constituirea unui domeniu aparte de profesii, activități și organisme sustras intervenției legislative“. De asemenea, „necesitatea reglementării prin lege a unor activități sau profesii este determinată, în primul rând, de finalitatea lor de a servi interesul public, și nu numai de criteriul sursei de finanțare“. În sfârșit, apreciază că Directiva Parlamentului European și a Consiliului Europei 98/CE din 16 februarie 1998 nu are legătură directă cu criticile de neconstituționalitate formulate.

Avocatul Poporului apreciază că, în raport de art. 9 și art. 37 (devenit art. 40) din Constituție, republicată, excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Astfel, arată că, „potrivit Legii nr. 51/1995, avocații se pot constitui în asociații cu scop lucrativ, ale căror organizare și funcționare sunt reglementate de legislația civilă, iar temeiul constituirii lor este un contract și Legea nr. 51/1995, precum și în asociații fără scop lucrativ, ale căror organizare și funcționare sunt reglementate prin art. 9 și art. 40 din Constituție, republicată, Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, Legea nr. 51/1995 și statutele proprii“. Așadar, așa cum prevede art. 40 din Constituție, republicată, asociațiile profesionale fără scop lucrativ ale avocaților se pot constitui, organiza și funcționa doar în condițiile și potrivit legii. În ceea ce privește încălcarea art. 73 și 76 din Constituție, republicată, apreciază că „numai Curtea Constituțională poate stabili dacă procedura prin care s-a adoptat Legea nr. 51/1995 este cea conformă cu prevederile constituționale“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care, în opinia autorului acesteia, contravin dispozițiilor art. 9, ale art. 37 (devenit art. 40), ale art. 72 (devenit art. 73) și ale art. 74 (devenit art. 76) din Constituție, republicată.

Textele din Constituție, republicată, invocate ca fiind încălcate dispun cu privire la: art. 9 – sindicatele,

patronatele și asociațiile profesionale; art. 40 — dreptul de asociere; art. 73 — categorii de legi; art. 76 — adoptarea legilor și a hotărârilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, se contestă reglementarea prin lege organică a profesiei de avocat, care nu se încadrează în nici unul dintre domeniile prevăzute de art. 73 alin. (3) din Constituție, republicată, precum și însăși organizarea prin lege a acestei profesii, considerând că actul normativ aplicabil în materie este Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările ulterioare.

În legătură cu susținerile autorului excepției, referitoare la încălcarea art. 73 alin. (3) din Constituție, republicată, Curtea constată că reglementarea prin lege organică a profesiei de avocat este justificată de prevederile art. 37 alin. (2) și (3) din lege, care dispun cu privire la unele infracțiuni săvârșite împotriva avocaților și pedepsele aplicabile pentru acestea. Or, chiar textul constituțional invocat ca fiind încălcat stabilește la lit. h) că „*infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora*” se reglementează prin lege organică. Așadar, organizarea și exercitarea profesiei de avocat prin adoptarea unei legi organice este în deplină concordanță cu prevederile art. 73 alin. (3) și ale art. 76 din Constituție, republicată, Curtea urmând să respingă această critică de neconstituționalitate.

Autorul excepției mai susține și încălcarea normelor constituționale cuprinse în art. 9, privind „*Sindicatelor, patronatele și asociațiile profesionale*”, și în art. 40, referitoare la „*Dreptul de asociere*”, prin aceea că „*avocații, ca furnizori de servicii specializate în domeniul dreptului, se pot organiza independent de cele trei puteri în stat*”, „*potrivit statutului lor și legii-cadru în vigoare privind asociațiile, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 26/2000*”.

Analizând aceste susțineri, Curtea observă că art. 1 din Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, prevede caracterul liberal și independent al profesiei de avocat, iar cât privește dreptul de asociere, art. 5 din aceasta dispune în legătură cu formele de organizare a activității, avocatul având opțiunea de a alege varianta în care își exercită profesia. Sub aspectele criticate, prin Decizia nr. 44 din 4 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 13 martie 2003, Curtea Constituțională a statuat că, „în concepția legiuitorului, avocatura este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, iar profesia de avocat poate fi exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. [...] Această opțiune a legiuitorului nu poate fi considerată ca neconstituțională, având în vedere că scopul ei este asigurarea unei asistențe juridice calificate, iar normele în baza cărora funcționează nu contravin principiilor constituționale”, cei care doresc să practice această profesie fiind datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta. Astfel se explică de ce condițiile de organizare și exercitare a profesiei de avocat sunt prevăzute într-o lege specială și nu se supun normei generale cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările ulterioare. Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa că dreptul de asociere se poate exercita numai cu respectarea legii, și nu împotriva ei, astfel că nici acest drept, specific prin natura lui profesiilor liberale, nici dispozițiile cuprinse în art. 40 din Constituție, republicată, nu sunt nesocotite prin Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De altfel, prevederile Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au mai fost supuse controlului de constituționalitate și, prin numeroase decizii, Curtea a constatat că ele nu contravin Constituției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Aurelia Munteanu în Dosarul nr. 1.584/2003 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 223

din 18 mai 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Decretului-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Dana Titian	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 februarie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 10.119/2003, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, precum și a dispozițiilor Decretului-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Avicola” — S.A. din Iași într-o cauză civilă ce are ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 4.369 din 9 aprilie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.219/2003 de Judecătoria Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 44, 45, 53 și 135 din Constituție, republicată. Autorul excepției consideră că textele de lege criticate aduc atingere și art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportate la art. 20 din Constituție, republicată.

În acest sens arată că, „prin acordarea priorității unui ofertant pentru atribuirea locuințelor construite din fondurile unității, la un preț mult mai mic decât cel ce s-ar obține în baza cererii și ofertei de pe piață”, dispozițiile legale criticate îi încalcă dreptul de proprietate. De asemenea, susține că art. 53 din Constituție, republicată, prevede limitativ cazurile în care se poate limita exercițiul unui drept, situații care nu se rețin însă în speța de față. Astfel, apreciază că dispozițiile legale criticate stabilesc reguli ce se aplică în mod discriminatoriu, fiind în acest fel afectate „atât anumite persoane juridice de drept privat față de altele, cât și persoane fizice cărora le este prohibită dobândirea proprietății anumitor locuințe”.

Și, în fine, mai arată că impunerea prin lege a vânzării unui activ al societății cu nesocotirea mecanismului cerere-ofertă contravine prevederilor constituționale ale art. 135, fiind astfel încălcate principiile economiei de piață, „deoarece se diminuează în mod artificial valoarea bunului vândut, fără a exista o compensare justă a

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor Decretului-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Avicola” — S.A. din Iași în Dosarul nr. 10.119/2003 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992, precum și celor ale Decretului-lege nr. 61/1990. În acest sens, apreciază că dispozițiile art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 sunt justificate din punct de vedere economic și corespund prevederilor Constituției, fiind în deplină concordanță cu primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, în ceea ce privește dispozițiile Decretului-lege nr. 61/1990, reprezentantul Ministerului Public arată că acestea nu contravin prevederilor constituționale și reglementărilor internaționale invocate de autorul excepției, întrucât prevăd condițiile și criteriile de vânzare a locuințelor construite din fondurile statului către populație.

proprietarului-vânzător, care ar putea obține o valoare mult mai mare prin vânzare la licitație“.

Tribunalul Iași, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, apreciază că dispozițiile art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 sunt nu numai conforme literei și spiritului art. 44, 135 și 136 din Constituție, republicată, ci și legitimate din punct de vedere economic, social și moral.

În ceea ce privește Decretul-lege nr. 61/1990, arată că acesta reglementează condițiile în care întreprinderile pentru vânzarea locuințelor și oficiile specializate pot vinde locuințele construite din fondurile statului către populație, fiind în acord cu prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992, precum și a prevederilor Decretului-lege nr. 61/1990 este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției republicate, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare.

Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 1: „*Locuințele construite din fondurile statului pot fi cumpărate de titularii contractelor de închiriere, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație și ale prezentei legi.*

Sunt exceptate de la prevederile alin. 1 locuințele care depășesc suprafețele maxime prevăzute în actele normative în baza cărora s-au executat locuințele din fondurile statului și din fondurile unităților economice și bugetare de stat, precum

și cele care prezintă, la data vânzării, finisaje superioare, echivalente unor lucrări de artă sau ornamentale deosebite, sau care beneficiază de dotări speciale, cum ar fi: piscină, saună, seră, cramă, bar-vinotecă, cameră frigorifică sau altele asemenea.

De asemenea, sunt exceptate locuințele de protocol care au servit sau servesc demnitarilor sau altor persoane alese sau numite în funcții drept locuințe pe durata exercitării funcției, chiar dacă acestea sunt scoase ulterior din evidența locuințelor de protocol.“;

— Art. 7: „*Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.*

De asemenea, vor fi vândute la cerere, în condițiile prevederilor alin. 1 și cu respectarea dispozițiilor art. 1 alin. 3, titularilor de contracte de închiriere și locuințele care înainte de 6 martie 1945 au aparținut regiilor autonome, instituțiilor și societăților cu capital de stat, mixt sau privat, care și-au încetat existența după această dată sau, după caz, au devenit, prin reorganizare, unități economice sau bugetare de stat.

Locuințele care înainte de 6 martie 1945 au aparținut societăților cu capital privat sau mixt vor fi vândute în condițiile de evaluare, de achitare integrală sau în rate a prețului și de exceptare de la vânzare, prevăzute în Legea nr. 112/1995.

Evaluarea și vânzarea locuințelor la alin. 1 și 2 și la art. 1 alin. 1, pentru care nu s-a încheiat contracte de vânzare-cumpărare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor face în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi, completate cu prevederile referitoare la coeficienții de uzură din Decretul nr. 93/1977, la un preț indexat în funcție de creșterea salariului minim brut pe țară la data cumpărării, față de cel existent la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/1992.

Art. 1 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

Beneficiază de prevederile alin. 1 și chiriașii care nu sunt angajații unităților proprietare.

Locuințele de intervenție, în sensul prezentei legi, sunt cele destinate cazării personalului unităților economice sau bugetare care, prin contractul de muncă, îndeplinește activități sau funcții ce necesită prezența, permanentă sau în caz de urgență, în cadrul unităților. Aceste locuințe nu se vând.

Unitățile economice sau bugetare pot să dețină și să construiască din fonduri proprii locuințe de serviciu, destinate închirierii salariaților acestora, cu contract de închiriere accesoriu la contractul de muncă.

Modul de administrare și eventuala înstrăinare a acestor locuințe se vor stabili de consiliile de administrație, respectiv de conducerea unităților.

Locuințele de serviciu din mediul rural, destinate personalului medical, didactic, altor specialiști sau personalului Ministerului de Interne nu se vând.“

Autorul excepției apreciază ca fiind neconstituționale și dispozițiile Decretului-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de

locuințe construite din fondurile statului către populație, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 8 februarie 1990, cu modificările și completările ulterioare, act normativ ce reglementează vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație.

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 44, 45, 53 și art. 135 din Constituție, republicată, care au următorul conținut:

— Art. 44: „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.“;

— Art. 45: „Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate.“;

— Art. 53: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.“;

— Art. 135: „(1) Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;

c) stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale, a artei și protecția dreptului de autor;

d) exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național;

e) refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic;

i) crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții;

g) aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene.“

De asemenea, autorul excepției a invocat și încălcarea prevederilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prevederi care au următorul cuprins:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate.

Astfel, prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 40 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 1 iunie 2000, Decizia nr. 164 din 22 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 23 august 2001 și Decizia nr. 278 din 1 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate privind aceste dispoziții.

Cu acele prilejuri, Curtea a statuat că prin dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, a fost consacrată „o normă de justiție socială, întrucât dau posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic. În cazul privatizării unităților din ale căror fonduri a fost construită locuința ce a făcut obiectul vânzării, obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este — astfel cum a statuat Curtea Constituțională — o obligație *in rem*, deci în considerarea obiectului (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație *in personam*, care ar fi avut în considerare societatea comercială ce a luat naștere pe calea privatizării“.

În ceea ce privește dispozițiile art. 1 din Legea nr. 85/1992, republicată, Curtea a constatat că acest text nu prevede o expropriere, ci o trecere în proprietatea deținătorilor de locuințe, foști chiriași ai acestora, a locuințelor și a terenurilor aferente acestor locuințe dobândite prin cumpărare de la unitățile economice sau bugetare de stat, atribuirea terenurilor făcându-se integral sau proporțional cu cota-parte din dreptul de proprietate asupra construcției respective.

Atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituția republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6), al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor Decretului-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Avicola” — S.A. din Iași în Dosarul nr. 10.119/2003 al Tribunalului Iași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 234

din 25 mai 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Asociația de Binefacere „Bonis Potra” din Deva în Dosarul nr. 5.324/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă, atât în calitate de reprezentant al autorului excepției, cât și în nume personal, Bota Pompiliu, președintele Asociației de Binefacere

„Bonis Potra“. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea Bota Pompiliu a depus la dosar o cerere prin care solicită tuturor judecătorilor Curții Constituționale înscriși în Uniunea Avocaților din România să se abțină de la judecarea excepției de neconstituționalitate ridicată.

Reprezentantul Ministerului Public, față de conținutul acestei cereri, arată că, potrivit dispozițiilor art. 25 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, o dată legal sesizată, Curtea procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului și nici cele privind recuzarea judecătorilor, motiv pentru care solicită respingerea cererii formulate.

Curtea, deliberând, pentru aceleași argumente expuse mai sus, respinge cererea autorului excepției.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, considerând că dispozițiile legale criticate, care prevăd obligația tuturor avocaților de a se asocia într-un barou unic, și anume Uniunea Avocaților din România, contravin dispozițiilor constituționale ale art. 40 alin. (1), referitoare la dreptul de asociere, și ale art. 41 alin. (1), care consacră dreptul la muncă. De asemenea, susține că, pentru aceleași motive, textele legale criticate aduc atingere și reglementărilor internaționale cuprinse în art. 20 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 22 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, precum și ale art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale.

Invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 octombrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 5.324/2002, **Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare.**

Excepția a fost ridicată de Asociația de Binefacere „Bonis Potra“ din Deva în dosarul cu numărul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs în anulare promovat de Procurorul general al Parchetului de pe lângă

Curtea Supremă de Justiție, prin care se solicită casarea Încheierii nr. 31/A din 5 august 2002, pronunțată de Judecătoria Deva, încheiere prin care s-a recunoscut, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, presonalitatea juridică a Asociației de Binefacere „Bonis Potra“.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt neconstituționale, deoarece, prin obligarea tuturor avocaților dintr-un județ sau din municipiul București de a se asocia într-un barou unic și prin obligarea tuturor avocaților din România de a se asocia într-o unică formă de asociere — Uniunea Avocaților din România, se încalcă prevederile constituționale care consacră dreptul de asociere și dreptul la muncă, prevăzute în art. 37 alin. (1) și art. 38 alin. (1).

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă opinează că textele legale criticate nu îngădesc dreptul la muncă și dreptul de asociere, drepturi recunoscute constituțional și prin reglementările internaționale. În acest sens, arată că, dimpotrivă, dispozițiile art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, asigură apărarea, exercitarea și dezvoltarea în interes general și particular a acestor drepturi fundamentale. În susținerea acestor argumente, instanța invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, iar în conformitate cu art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textele legale criticate nu contravin prevederilor constituționale și reglementărilor internaționale invocate de autorul excepției. Astfel, în ceea ce privește contrarietatea dispozițiilor art. 48 alin. (1) teza întâi și art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport cu art. 40 alin. (1) din Constituție, republicată, apreciază că nici un considerent privind libertatea individuală, implicit cea de asociere, nu poate fi reținut pentru înlăturarea dispozițiilor din Legea nr. 51/1995, care stabilesc modalitățile organizatorice în cadrul cărora se poate exercita profesia de avocat.

În susținerea punctului său de vedere, Guvernul invocă Decizia Curții Constituționale nr. 2 din 13 ianuarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35

din 18 februarie 1993, prin care s-a statuat că „*dreptul la asociere se poate exercita numai cu respectarea legii și nu împotriva ei*“.

Susținerea privind înfrângerea art. 41 alin. (1) din Constituție, republicată, este neîntemeiată, întrucât avocatura se realizează de un corp profesional cu o îndelungată tradiție, ale cărui organizare și funcționare sunt reglementate prin lege proprie. De aceea, cei care doresc să practice avocatura sunt datori să respecte cerințele impuse de legea care guvernează această profesie.

În sfârșit, referitor la înfrângerea art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează libertatea de întrunire și de asociere, Guvernul apreciază că reglementarea de către legiuitor a modalităților organizatorice în cadrul cărora se poate exercita profesia de avocat nu reprezintă o încălcare a libertății de asociere.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 48 alin. (1) teza I și ale art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale. Astfel, apreciază că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate față de prevederile art. 40 din Constituție, republicată, întrucât, potrivit Legii nr. 51/1995, avocații se pot constitui atât în **asociații cu scop lucrativ** (cabinete individuale, grupări de cabinete individuale, societăți civile profesionale), ale căror organizare, funcționare și constituire sunt reglementate de legislația civilă și Legea nr. 51/1995, cât și în **asociații fără scop lucrativ**, ale căror organizare și funcționare sunt reglementate prin art. 9 și art. 40 din Constituție, republicată, precum și prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații. Prevederile art. 40 din Constituție, republicată, care permit cetățenilor constituirea în alte forme de asociere, au caracter mijlocit. Pe cale de consecință, asociațiile profesionale fără scop lucrativ ale avocaților se pot constitui, organiza și funcționa doar în condițiile prevăzute de lege.

În ceea ce privește înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 41, Avocatul Poporului arată că textele legale criticate, prin instituirea unor condiții de exercitare a profesiei de avocat, nu îngrădesc nici dreptul la muncă și nici libertatea de alegere a profesiei sau a locului de muncă. Ca atare, în situația în care o persoană alege să exercite profesia de avocat, trebuie să îndeplinească condițiile legale reglementate în acest scop prin Legea nr. 51/1995, printre care pot figura și cele referitoare la organizarea avocaților în structuri profesionale, respectiv barouri și Uniunea Avocaților din România.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile legale criticate de autorul excepției au următorul conținut:

— Art. 48 alin. (1) teza întâi: „*Baroul este constituit din toți avocații dintr-un județ sau din municipiul București [...]*“;

— Art. 57: „*(1) Uniunea Avocaților din România este formată din toți avocații înscriși în barouri și are sediul în municipiul București [...]*

(5) Nici un barou nu poate funcționa în afara uniunii.“

Autorul excepției susține că textele legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 37 alin. (1) și ale art. 38 alin. (1). După aprobarea Legii de revizuire a Constituției României nr. 429/2003, prevederile invocate sunt cuprinse în art. 40 alin. (1) și art. 41 alin. (1), cu următorul conținut:

— Art. 40 alin. (1): „*Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere.“*

— Art. 41 alin. (1): „*Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.“*

Autorul excepției consideră că textele legale criticate contravin și reglementărilor internaționale prevăzute de art. 20 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 22 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, precum și celor ale art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, al căror conținut este următorul:

— Art. 20 pct. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului: „*Nimeni nu poate fi obligat să facă parte dintr-o asociație.“*

— Art. 22 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice: *„Orice persoană are dreptul de a se asocia în mod liber cu altele, inclusiv dreptul de a constitui sindicate și de a adera la ele, pentru ocrotirea intereselor sale.”;*

— Art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale:

„1. Orice persoană are dreptul la libertatea de întrunire pașnică și la libertatea de asociere, inclusiv dreptul de a constitui cu alții sindicate și de a se afilia la sindicate pentru apărarea intereselor sale.

2. Exercițarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei ori pentru protecția drepturilor și libertăților altora. Prezentul articol nu interzice ca restrângeri legale să fie impuse exercitării acestor drepturi de către membrii forțelor armate, ai poliției sau ai administrației de stat.”

Examinând excepția, Curtea constată că organizarea avocaților în barouri și a barourilor în Uniunea Avocaților din România nu contravine nici uneia dintre dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției. Organizarea exercitării prin lege a profesiei de avocat, ca de altfel a oricărei alte activități ce prezintă interes pentru societate, este firească și necesară, în vederea stabilirii competenței, a mijloacelor și a modului în care se poate exercita această profesie, precum și a limitelor dincolo de care s-ar încălca drepturile altor persoane sau categorii profesionale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituția republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (1) teza întâi și ale art. 57 alin. (1) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Asociația de Binefacere „Bonis Potra” din Deva în Dosarul nr. 5.324/2002 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GVERNUL ROMÂNIEI
COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN

privind aprobarea Normelor de securitate radiologică în practica de radioterapie

În conformitate cu prevederile:

- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale,
- Hotărârii Guvernului nr. 1.627/2003 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
- Legii nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare, republicată, cu modificările ulterioare,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de securitate radiologică în practica de radioterapie prezentate în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Normele menționate la art. 1 intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentelor norme se abrogă art. 96—105 și art. 248—252 din Normele

republicane de securitate nucleară — Regimul de lucru cu surse de radiații nucleare, aprobate prin Ordinul președintelui Comitetului de Stat pentru Energia Nucleară nr. 133 din 8 aprilie 1976, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 31 din 16 aprilie 1976.

Art. 5. — Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, prin Direcția radiații ionizante, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,

Lucian Biro,
secretar de stat

București, 14 aprilie 2004.

Nr. 94.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

★

RECTIFICĂRI

În Legea nr. 174/2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 25 mai 2004, se fac următoarele rectificări (care aparțin Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la art. I pct. 132, la art. 183¹ alin. (1) lit. s), în loc de: „...stabilite de produse...“ se va citi: „...stabilite pe produse...“;

— la art. I pct. 132, la art. 183¹ alin. (1) lit. u), în loc de: „...a unor canale...“ se va citi: „...a unor canale...“.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro